

[Indenrigsministeren.]

han angaaende denne Sag fremførte, skal jeg kun sige til det ærede Medlem Hr. Einer Jensen, at der er jo i og for sig ikke Spor af Grund til Forundring over, at Tallet paa de fattigunderstøttede øges her i Landet, thi med den mangeaarige betydelige Arbejdsløshed svækkes hos mange Mennesker i overordentlig Grad Selvhjælpsevillien, mange, mange Mennesker lider moralsk Skibbrud, og for dem, der er kommet ud for dette, er jo Vejen til Fattigunderstøttelsen ikke særlig svær.

Det forundrer mig, at flere ærede Medlemmer her igen i Dag i Lighed med, hvad der saa jævnlig er Tilfældet, er kommet ind paa at skildre min Stilling til Erhvervs-situationen her i Landet som udelukkende bestemt ved Kravet om en Lønnedsættelse for Arbejderne. Det ærede Medlem Hr. P. Munch udtalte dette nu, og jeg forstod, at det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft var inde paa det samme. Jeg har aldrig nogen Sinde tillagt den absolutte Løn en afgørende Indflydelse paa Produktionsmuligheder og Prisdannelser, heller ikke i mine Udtalelser i Dag, og jeg har Gang paa Gang her i dette høje Ting anmodet ærede Medlemmer om at ville ophøre med Betragtninger paa Grundlag af en Paastand derom, Betragtninger, som ikke har noget som helst reelt Grundlag. Men det synes jo at være ganske haabløst umuligt at komme igennem med dette. Den, der vil argumentere ud fra en fejl Opfattelse, selv naar det kommer til hans Kundskab, at den er fejl, ham er der jo ikke noget at gøre ved.

Jeg glæder mig, som saa mange Mennesker i vort Land gør det, over, at der, selv om den sidste Tid frembyder stærke Uro-signaler, dog er Tegn til Arbejdskraft her i Landet. Thi Krig indenfor Produktionslivet maa Samfundet betale. Derfor er Fred ønskelig, men rigtignok ikke en Fred, som betyder, at Samfundet ogsaa faktisk og praktisk talt skal bære Byrden af den, og det er en saadan Fred, som man er i Færd med at tilvejebringe her i Landet. Hvad nytter det, at man skaber Fred, hvad nytter det, at man fornyer gamle Overenskomster, naar der ikke kan skabes Beskæftigelse, Arbejde, i Henhold til disse Overenskomster? Hvad nytter det, at man skaber Ro indenfor Produktionen, naar der fortsat produceres i et Tempo, som fra Kapitalens Side har det Hovedformaal at skaffe det største Udbytte for Kapitalet, men ikke den størst mulige Produktion til den billigst mulige Pris; dermed den størst mulige Efterspørgsel og den størst mulige Beskæftigelsesgrad? Hvad nyt-

ter det, naar Samfundet, Skatteyderne, skal bære Byrden af den Politik? Og hvad nytter det, at man indenfor Arbejderkredse, Fagforbund gennemfører en Lønpolitik som den, man har gennemført i disse Aar og nu har Styrke til at fastholde, naar baade Kapitalens og Arbejdets Forhold dog er dette, at Beskæftigelsesgraden afsvækkes, og Arbejdsløshed bliver Følgen, saaledes at den Merløn, som den arbejdende indtjener, berøves ham til Fordel for den arbejdsløse? Jeg har Gang paa Gang fremført, at det er begge Sider indenfor Produktionen, der er noget galt med her i Landet. Dette, at man saa agiterer overfor min Opfattelse paa Grundlag af Paastande om Ensidedighed fra min Side, Ensidedighed overfor Arbejderne som dem, der maa bære Skylden for den givne Situation — ja, det kan man maaske have agitatorisk Interesse i, men det har ikke noget med Sandheden og det faktiske at gøre.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch vilde kritisere mine Bemærkninger med Hensyn til den hjemlige Købeevne, de Bemærkninger, jeg fremførte under Henvi-sning til Pristallet for Industrivarer til Hjemmemarkedet og Eksportpristallene, og det ærede Medlem begyndte med at hævde, at min Paastand havde intet reelt Grundlag, thi Eksportpristallet for Industrivarer laa for Øjeblikket lavere end Eksportpristallet for Landbrugsvare. (Afbrydelse). Jo, det ærede Medlem vil finde, at han til sidst indrømmede, at hvis jeg havde tænkt paa Industrivarer for Hjemmemarkedet, saa var der noget berettiget i mine Udtalelser. Men jeg fremførte udtrykkelig, at det var disse Industrivarer for Hjemmemarkedet, jeg havde min Opmærksomhed henvendt paa; og jeg fremførte udtrykkelig dette Ræsonnement i Forbindelse med Paastanden om, at Konsekvensen af disse Prisforhold var en afsvækket Købeevne og dermed formindsket Efterspørgsel indenfor de Industrier, der producerer for Hjemmemarkedet. Det viser sig, at den Lysning, den Opgang, der er, findes indenfor de Industrier, der producerer for Udlandet, og naar der i saa Henseende er sket Ændringer til det bedre, saa skyldes det — saaledes som jeg har hævdet, forrige Gang jeg havde Ordet — ikke den Sænkning i vort Produktionspriseniveau, som maatte til, for at vi skulde nærme os Udlandet, men saa skyldes det den Stigning indenfor Udlandets Produktionspris, som i de senere Tider har fundet Sted, og som betinger nogenlunde Tilpasning paa vort Omraade.

Det ærede Medlem pegede saa paa, at